

θεολόγων. καὶ δὴ καὶ τὸ ἐπιτηδεύματός ἡδέως ἀρ' ἀφ' αἰμῆς ἔγωγε, εἰ ἴσά μοι τὰ ῥ' ἡλικίας τε καὶ χολῆς ἐτύγχανεν ὄντα. De Aristotele in eadem tecum sum sententia, prorsus eum ut in humanis & sublimibus rebus, omnino ἔτι in interituris & mathematicis, acrem, eximium, & absolutum fuisse sententiā: non item in æternis, & cœlestibus. Quibus in ipsis parū mihi uel obnixē uel feliciter appulisse animaduersionem uidetur, atq; contentionem accommodasse. Docere hoc precipue possunt τὰ μετὰ τὰ φυσικά, quorū interpretes Bessarrio fidelis magis quàm elegans, aut iucūdos mihi in transcurso aliquando uisus est: in reliquis Argyropulus non spernendus. Laboris autem nobis compendium Themistius magnum attulit in ijs libris, quos Aristoteles intelligi uulgo noluit. Vale, & istam (ut tu uocas) angustam paupertatem ingenio, & industria illustrare contende. In Marliano nostro, postridie Calendas Maij.

Γελλίελμ. Θ. Βαδὰ Ἐλοδοτικῶν ἔθ.
αὐτοῦ ἀδελφῶ.

ἢ ὑδραία τῆν θεοφανίωρ ἐκ φη ἀγροικίας φη ἐμῆς ἐπανελθῶρ, νυκτὸς ἡδὴ πλὴν προΐδοκας, τὴν ἐπισολῆν ἐκομμάμην τὴν σῆρ. ἢ ἔυθυς ἀνοίξας, λυχνηϊόρ τε καὶ φῶς ἐκέλευσα προχρῆζεῖν δ' ἢ θ' ἰάπρυτα ἵνα τε τοῖς ἐρωτήμασί σου ἀπεκρινάμην τοῖς ἐν ἔθ' χάρτη σέσημωμύοις, καὶ σοὶ ἐλλήνισι με προκαλεσαμύω. εἰ χολῆς πρῆϊκ ἐπὶ τῆν ἀπορημάτωρ διαλύσει, καὶ δὴ ἀνταγωνισαίμην. ἔπει δ' ἴσως οἶα με βαθεία ἐνὶ ἐναλιν δεῖν χολῆ, εἰδέναι σε ^{τιμολογῶ} χη, ἡμᾶς μὲν καινὸρ τῶν βίος προσηρῶν ἐπιτηδεύμα πάνυ τοῖ ἀπὸ κλά γμύορ φη πρότ' ἰορ φιλολογίας, τὸτ' γε ἔκαινοτομήματος ἀφορμῶ μοι πρᾶχθῆς οὐκ οἶδ' ὅπως ῥ' τύχης. ἀντίκα γέ τοι λέδοκταέ μοι οἰκοδόμημά ἐδου φαῦλορ ὁ δὲ ῥ' τυχορ ἐγείρην, ἵνα μὴ δ' χωριόρ ἐμὸρ δ' μαρλιανορ ἀδοξοῦν ^{ῥ' αὐτῶν} οἰχῆται καὶ ἀγνωσορ. ὅπρ' μέχρι τούτου

ἄξενον πυγχανή ὄρησιν μονονοῦκ ἄβατον οὐχ ὅτι τοῖς ἄλλοις ἀλλὰ καὶ
 τῷ κεκτημένῳ μοι. οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ τὸ οἰκοδομηθῆσόν μου ἔρ
 γον ἔαρ ἔυθὺς ἐπιγινωσκόμενον, ἐκδεδωκώς ἤδη ἐκ συγγραφῆς, ὅπως
 φίλη γενέσθαι ἐν τοῖς τοιούτοις, προσέειπα πρὸς ἀδελφοὺς μου μέγαρτε Ἐπι
 καλλῆ ἀυτίκα δὴ τῆς χιθῆν ἐλπίζω ἐπὶ δ' ἀρτάχιστα ἐγγωρῆ ἡ ὥρα τὸ
 πρῶτον. οὕτω νεανικῶς ἔχω εἰς τὴν οἰκοδομικὴν. ἄμπελον γάρ τι ἔχω
 τριάκοντά πρὸ σαδίων τοῦ ἄσπερος ἀφεικνύου, ἐν Σαμμαυρίῳ κώμῃ καὶ
 κῶς τε καρποφοροῦσαν, καὶ παρ' ἔργον χειρὸν παχνομυλίῳ ἢ ἄλλως πῶς
 οὐρανόθεν βεβλαμμένῳ, ἃ δ' οὐδυσχεῖσατον, οὐκ ἔυθεν ἔσαν οὐδ' ἐνε
 τηρία, ταύτην μὲν πολλάκις ἠπειλοῦμαι μὴ πωσότ' ἄνταποδώσει τὴν
 ἐργασίαν τε καὶ δαπάνην, αὐτῇ ἀποκρηύξην. τελευτῶν δὲ καὶ ἐπομό
 σαι ἐξήχθην ἢ μὴ χερσὸν δόσειν ἄρ μὴ ἐς δ' ἐπιὸν ἔτ' ἔτελεσφορή
 σι. οὐ τε δὲ τότε ἀπαντώσης ἢ εὐκαρπίας τῆς ἐργασίας καὶ χορηγίας,
 ἐπὶ δ' ἠὲ ὠνητῶν οὐκ εὐρίσκειτο (κακῶς γὰρ ἦδη ἀκδουσα ἐτύγχανε ἐπὶ τῇ
 ἀκαρπία) οὐκ ἔχωρ ἦδη ὅσα χρῆσαι μὲν αὐτῇ, ἀχρη γὰρ τὸ του ἠχθέσθαι,
 ὥστε καὶ τὴν ἄμπελον εἰς κήπορ ὡς ἄρ τύχοι μεταχρηματίσαι ἔδοξε
 ἀφοσιώσεως εἶνεκα. οὕτω δ' ἄρ ἀπαλλαγῆναι τὸ ὄρεον ἐλογίζομαι.
 ἄλλο μὲν καὶ ἄλλο μετέδοξε μοι μετὰ ξὺ τῶν πρῶτων, ἀχρη δ' ἠὲ εἰς
 τὸ πρῶτον πρῶτον, ὡς καὶ πρὸς τῶν προχωρῶν μόρια τῶν χωρί
 ων προσκλήσασθαι, ὅπως ἄρ μείζω τε χοίλων καὶ τετραπόων ἢ περιβο
 λον. πολλὰ δ' οὗτοι πρῶτα ἀγορασίοντί μοι πρῶτον, τὰς τῶν
 μᾶς τῶν σφετέρων ἐπιτείναντες χωρίων, καὶ νῦν ἐν αὐτῶν ἐνιοὶ μείζω
 ρόν με ἔχουσι χαλεπῶς ἀνεχόμενον ἢ διαμελλήσεως. πάντες γὰρ
 θαυμάζουσι μὲν δὲ καὶ τρεῖς ἐκείσε φοιτῶντες ἑβδομάδ' ἑβδομάδ'. καὶ μὲν
 δὴ καὶ σὺ ἰδῶν ἄρ ἀγαθὴ εἶνε ὡσπερ εἰ ἔργου ἰσθῆτος μεγίστου ἐπιμελητῆν,
 δεξιῶς δὴ πρὸ τῶν φυτουργῶν καὶ τῶν γεωργῶν ἐπιστατῶν τῶν ἐκείσε
 γαζομένων. πολλὸν δ' εἶμι μάλιστ' ἢ διατελῶ πρῶτον πρῶτον ἔτι προσέ
 χωρ τοῖς σαθρομυλίοις τοὺς περιπάτους, τοὺς τε διὰ τὸ ἐργασμένον
 χώρημα καὶ τοὺς ἐχομένους τὸ νῦν μὲν, χαρῆματός ὄντες ἐπι
 κάρη, ὑπάρξοντες δ' ἐποτε περιβόλα καλῶς τε τειχισμῶν καὶ κονία
 τεθρηγγωμένου. εἰσὶ γὰρ διττοὶ οἱ περιπάτοι, οἱ μὲν, ἀμφὶ τὸ χώρη
 μα τὸ πεφυττομυλίον περιδέοντες, οἱ δὲ διὰ μέσου, σαυρηδόν πρὸς ὄρε
 δὰς ἀλλητομέρητοι. ἅπαντες δὲ πρὸς σάθμ' ἄπκηρίβωνται, ὡσπερ καὶ
 τὰ μοχεύματα

νεανικῶς συνέλαβον ἰσχυρῶς
γενναίως.

α. πρώτην ἑσπέρην

μεταφορικῶς

τὰ μοχεύματα Ἐτὰ νέα φυτὰ σοιχοῦτα πεφυτῶτα, οὐδαμῶς πρῶτα
λάττοντα οὐκ ἢ λόγου ἄξιον. πάντοθεν γὰρ τὰ μεταξύ τῶν σοίχων με-
τόρχεια δὲ ἀρχῆς ἀρχιτέλους πρὸ ἀλλήλων θεωρεῖται. ἢ καὶ μάλιστ' εὐ-
πρόσωπον δ' ἄμα καὶ περικαλλὲς τοῦ συμπαντοῦ ἔργου Ἐδιατάξε-
ὡς ὅτι, πάντων τοῦ φυτεύματος μὲν κατὰλλήλως ἐπὶ σοίχου και-
μύων καὶ ἀπαντώντων. ἐν ταύτῃ μὲν οὐκ ἔστι διανοία καὶ προσοχή ἢ
ὄλ' ἐγὼ ἢ παμπολύς γέ ἐμι. τοὺς τε ἐργάτας αὐτοὺς κατεπέδωκα,
καὶ τ' ἐργολαβήσαντα ἐπιτηρώω, τ' ἀρχιτεκτονόμοιον τὸ κατασκευά-
σμα αὐτὸ ὅλον. δεδιὼς δὲ πρὸς πᾶσι, μὴ τοῦ χρόνου κατὰσάσεως
μεταβαλῶσθε ἐπιλάβῃ τὸ ἔργον πλὴν φυτουργίαν. καὶ ἡμιτελεῖς δ' ἔργον
ἀπολιπῆν ἀναγκαῖα δῶσιν οἱ κηπεύοντες. πῆ δὲ, μή τι σφαλτομύς καὶ
διαμαρτάνοντ' ἔστω ἀρχιτέκτονος. ἀρχήμων ἢ ὄψις τῶν φυτουργί-
ματ' ἔστω φανῆ. ἀλλ' ὡς φησὶ ἀβελτηρίας. ὁ χθὲς οὐκ ἢ πρῶτον ἐγὼ τὰ
τῆν λόγων καὶ μαθημάτων μάλιστ' ἀπάντων τῆν περὶ
ταῦτα πρὸς δαζόντων, Ἐπλὴν φησὶ ἡλικίας ἀκμῆν ἐν τῇ ἀναγνώσει καὶ
προσοχῇ ἢ ἀλωκῶς τῆν ἐν ἀμφοῖν τῶν γλώσσων σοφῶς καὶ κομψῶς
ἐξησκημύων, ἀπασῶν γε τῆν οἰκονομίῃ πρὸς δῶρ ἀμελήσας Ἐπορι-
σιῶν, νῦν ἐργολμύς γῆς Ἐπεφυτῶν κηδομένων ἔσομαι. καὶ νῦν
δὲ εἰς τὸ τοιοῦτος ἔοικε τῇ παιδείας ἢ πρὸς δὲ περιέσκη δυσίρ ἢ τρι-
μύων, ὥστε πλὴν γραμματικῆν ἀπομαθῶν δὴ πού, αὐτίκα δὲ μάλα
μεταμεμαθῆκώς οἶμαι πλὴν χημαίσι κηδομένων ἔσομαι. καὶ ὅς γε πλὴν κα-
τανόκω ἐναχολομύων ἔχῃ ὀλοχερίσαστα ἐν τοῖς μαθήμασι τοῖς
ἐλθόντες εἰώθη, νῦν ἔξω τῆν νοῦν πρὸς ὀμύων δυσίρ ἐπιμελείων
ἀπρητμύων ἀλλήλων, ἀνδελφῶσων δὴ πρὸς ἐμὲ δυσίρ τῶν ἐπαν-
λεωρ τῆν μαρλιανῆς καὶ φησὶ Σαμμαυριανῆς, πλὴν ἀφεισηκῶν. τὸ το-
μῶν δὲ μὲν ἔστω σοι δὲ ἐπισολῆς ἐπὶ ἡλδέ μοι, τοῦτο μὲν, ἀφορμῆς κα-
ποῦν καὶ ὑπόδεσιν τοῦ ἀνὴρ ἀφαι (ἐχθρῶν γὰρ ὡς ἔοικε, ἀνὴρ ἐνί φησὶ
λόγῳ πρὸς τὸ προκαλόμενον) τοῦτο δὲ, ἐν εἰς συμφέρον πρὸς πλὴν ἐμοὶ
ἐπιτεκνῶν μὲν φυτεῖαν ἔχοις, μὴ τὸ ὑπεῖδεν ἀμελήσῃς. οἶδα δὲ τὰ
πρὸς ὑμῖν περσικὰ τὰ πρῶτα, θαυμαστὸν ὅσον εἶναι διαβόητα, ἐπὶ
δὲ ταύτῃ τῇ ἀχολίᾳ καὶ πλὴν γυναικῶν λοχθῶσων τὸ εἶχον ὅτε πλὴν
δὲ πλὴν ἐπισολῆν ἔγραψα, ὅ γδ' οὐ μοι τοῦτο τὸ παιδίον εὐτυχῶς γει-
ναμύων, οὕτως ἐνεκα χάρις ἑστὶ δεῶ οἶδα καὶ ὁμολογῶ. περιβουῶ

τας γε μὴν ἔλα καὶ νῦν ἄρξενας ἐξέχωρ παῖδας, ἐνὶ θυγατρὶ τέρπος
 μοι ἔλα νηπίω, μάλα ἠδέως ἐμῇ τραπέζῃ παρασιτοῦν. οὐ μὴν ἀλλὰ
 καὶ ἡμῖν πρὶ τῶν οἰκοδομικῆν οὐ σὶ καὶ τοιαύτην πρὶ βγία, ἐρ μάλισα ἐνο-
 χλη, ὅπως καὶ αὐτὸ εὐλὴ πρὸς ἀνίας πρὸς οὐχλῆν τοῖς τὰ καλὰ τῶν ἐπι-
 τηδόνματων προσηκνύοις καὶ τὰ μεγαλοπρεπῆ, ἢ ἐνδεια τῶν χρημά-
 των. αὐτὴ γὰρ τὸ βαρύτερον ἀχθῶ ταῖς ἐμαῖς φροντίσι ἐπιτίθη-
 σι. ἐπεὶ τί τῶν σπανίζοντα χρημάτων πρὸς τῶν οἰκοδομικῆν ἑρσιαν-
 τῶν πραγματείαν. ἀλλὰ τί ἄρ τῶν ἀδελφῶν, ὅπως οὐδ' ἄν τις μετὰ μέλος
 σε ἔχοι τῶν ἐπιχρηθέντων, οὐδ' εἰ μάλισα μετὰ μέλοι τῶν, οὐδ' ἐρ
 ἡμῶν ἔξοσι πῶν ἀβελτρίαν ἀναθέσθ. ἀλλὰ μὴ τῶν δὲ πῶν δίκῃ
 ἔγωγε ἀσμελῶς ὑπὸς ἀπλοποῦμαι δικασθ, οὐ χαλεπῶς ἐν οἷδ' οὐ
 οὐδὲ τραχέως ἔχοντες τοῖς τοιαῦτα πλῆμμελήσασι. πῶς γὰρ, ὅς γε
 πῶν αὐτῶν ταυτῶν φη δυσβολίας γραφῆν καὶ οἰκομακίας δὲ πέφθ
 γας. ὥστε διὰ ταῦτα οὐκ ἄρ εἰκότως κατὰ γνώμης μετὰ ποικίλῃ ἀσυνεσίαν.
 καὶ σὺ γε εἶνεκα ἀδελφῶν ἔχω πρὶ τῶν. ἐπεὶ οὐκ ἄρ φθάνοις καὶ σαυ-
 τῶ κατὰ νόμους δ' αὐτὸ πλῆμμελήμα. καὶ μὴν δὴ καὶ τὰδε σοι τὰ πρὶ ἐμῆ,
 ἐγνωσμένα εἶναι χεῖρ ἄλλως. τὰ γὰρ τῶν εὐλῶν εἶναι κοινὰ περὶ οἰ-
 κιασμελῶν εἶσι. καὶ μὴν πρὸς τῶν ἀδελφοῖν ὑπάρχῃν αὐτῶ, καὶ οὐ δὴ οὐκ
 ἐσμὲν ἄλλως εὐλοῖ οὐκ ἄρ ἔξαρνθ εἶης. ἀμέλῃ καὶ τῶν τὰ γράμμα
 τὰ σε τὰ ἔχαια μαρτυρήσασι, εἰσὶν ἄρα ἑρ παιδία ἑρ κτήματα, καὶ ἐν-
 τυχία δὲ ἑρ δυστυχία ἐμοί τε καὶ σοὶ κοινὰ. σύ γέ τοι παιδείαν ἀξιοῖς εἶ-
 ναι κοινήν, δ' δὴ ἡμιώτατον τῶν ἢ μετέρων χρημάτων, ὅς γε οὐ ἄρ τῶ
 χης διαπρήσας, οὐ ἄν εἰσὶν μετὰ ξὺ ἀναλινώσκειν σοι, τῶν δὴ σύμπαν
 ἀφθῶς ὡπερ τί χέρος εἰσὶν ἄτη με. ἐγὼ δέ τοι σοῦ ἀπατήσαντ
 οὐχ ὑπὸ ἡμερῶ γέγονα φη προθεσμίας, τῶν τῶν ἐνδεχομένου καὶ
 ροῦ, οὐδέπω καὶ τῆμ ζορ, ὡς δέορ, εἶλα τῶν δυσνοήτων ἑρ δυσεθίκτων
 ἔπει τοσούτοις μαθῶν ἔχω, ἐκ μαθηρ σε τῶν καὶ ἐν τοσούτοις γέ μισί, τῶ
 λικῶν χέρον καὶ πόνον κερδήσαντα. σὺ μὲν οὐ τῶν ταύτης ἐμοὶ κοινῶ
 νήσας τοιοῦτ' εἶτ' εὐπαιδείας εἶτε πολυπαιδείας, καὶ ἐκὼν γε ἐν οἷδ' οὐ
 κοινωνήσας. ἐπεὶ γέ τοι τῶν κτημάτων ρυτῶν ἢ προθύμως ἄν μεταδοίω
 ἀδελφῶ. τοι γὰρ οὐ τὰ ἡμέτερα εἰς τὸν ἐπιόντα χέρον τῶν πῶς ἔξο-
 μέλῃ δ' ἐν τῶν. συμμαθηταὶ φη παιδευόμενος ὄρε γόμνοι φη διτῶ
 γλώτῃου, πάντων μὲν τῶν ὑπὸ χόντων ἀλλήλοις διατελέσομεν μετὰ

διδόντες ἐν μέρει καὶ μεταλαμβάνοντες ἢ τὴν ἐνδεχομένην χρείαν.
 μετὰ δὲ πάσης ἐυγνωμοσύνης ἐν ποιοῦντες ἀλλήλους ἐκ τῆν ἐνόου
 των, καὶ ὑπὸ ἀλλήλων αὐτοῦπαθόντες. μηδὲρ ὑπελογιζόμενοι ἐν οἷς
 ἀλλήλους ὠφελήσομεν. μηδένα λόγον ποιούμενοι μικρολόγως οὐ
 τε τῆν δεδωμένων οὐτε τῆν ἀπελημμένων. μηδὲν ἐυλαβούμενοι εἰς
 σφάτην ἢ εἰσφέρειν, ὡς οὐ ἀρ' ἡμέτερον τε ἔκομισώμεθα, πᾶν
 εἰς τὸ κοινόν ποτε πεσόμενοι. οὕτω γὰρ οἶμαι ὑπαγρεύει τὸ Δίκαιον
 ὡς ἀκεραίου Φιλίας, ὅπως ἐζηήσῃ καὶ ἐφορείαν οἱ πάλαι σοφοὶ
 ἔθ' δι' καθιέρωσαν, Φίλιον ἐπικαλῶντες. ἐὼν ἡ μνημονεύειν τὰ
 ἐν συγγενείας Δίκαια καὶ τὰ ἐν ὁμωνυμίας ἐν ἐμφυλίου. οὐ γὰρ ἀρ'
 ἡγίμην οὐτε τὸν ὁμόγειον Δία οὐτε τὸν πατρίων τὸν τύτων ἐφορεύοντα
 τὰ τῆν οἰκειότητων, κρεῖττον ἔχειν δὲ θεῶν τοῦ ἐν Φιλίας προσατεύοντες.
 σοὶ τοίνυν ἡδὴ ὡς ὄρω τῆν ἑλληνικῶν λόγων σπουδῆν προσεχομένην.
 καὶ οἷον ἐπὶ προσετηκόω, σὺνεπικεκυφέναι μεχρή. σέ μιν τοὶ ἐν μέρει
 τῶν προσούτων μοι μεταλαβῆν ἐπιστροφῶν θεῶν καὶ μεριμνῶν οἰκονομίας,
 καὶ φιλοσοφίας δὲ ἅμα ἐπιμελείας τῶν τέκνων ἐμῶν τε καὶ σῶν.
 ὡπως γὰρ ὄρω μοι προσήκει ἐν τῆν δὲ τῆν σπουδῆν πορρωτέρω σου προσε
 βεβηκόω. ὅπως σε μὴ οὕτω ὁ μόχθος μὴ καταπονήσει λιπῶν ἐσε
 ρον τῆν βιβλίους ἐπικύψαντα, καὶ τῶνδε σοὶ τῆν ὁδὸν διερχομένην
 τὰ τραχέα καδομαλίσαι καὶ δυσδιεξίτητα, ἐν οἷς αὐτὸς μέμνημαι
 ἐνιχόμενος ἔκαστων, οὕτω σοὶ σὺνεπικεκυφέναι ἐσὶ σε τῆν φρονε
 τίδων ἐμοὶ τῆν πατριῶν καὶ τῆν περὶ τὸν οἶκον. ἔμὴ προσηύον τὸσαῦτα
 σοὶ με λογισμοῖς φιλοσοφικοῖς ἅμα καὶ οἰκοδεσποτικοῖς ἀντικῆς
 ἀλληλομαχῶσι τε τρυχωμένην. καὶ γὰρ τοὶ τῶν θεῶν ὡς ἀληθῶς ὅτι φι
 λικόω, οὐκ ἀχθομένην ἢ ὑπὲρ τῶν πόνων ἔθ' εἰλω σὺνεφάτην τῶν βάρους
 καὶ ἀκροῖς τῆν δακτύλοις (ὡς ἢ προσιμία φησὶ) προσδιγάνειν τῶν ἀχθῶν.
 ἢ ὅπως δεησῶν ἀπαλλάξαι τῶν καθήκοντων. ἀφειδῶς δὲ ἔνυγνωμό
 νως καὶ μετὰ τῶν βελτίστον σὺνεπικεκυφέναι σὺνεπικεκυφέναι τῶν πόνων, τῶν δὲ ἐ
 μοὶ δοκῶν τῶν γνωρίζοντες εἶναι τὴν πίσιν ἐν Φιλίας ἀγαθῶν. ἔμιν
 καὶ χωρὶς τῶν τῶν ἐμοῦς σύσε παῖδας ἐκόντως ἀν' διὰ μνήμης καὶ ἐπι
 μελείας ἔχοις οὐ τὴν τυχῶσιν. οἷον αὐτὸν ὡς ἄρα ἔθ' ἐν τῶν ἔθ' ἔθ' ἔθ' ἔθ' ἔθ'
 ὡν δύο σε μόνοι ἐκ πολλῶν ἀδελφῶν παιδοποιητικῶν ὡς ἀν' εἰρηλίας, ἐργα
 ζόμεθα, ἐγὼ τε καὶ Δράκων ὁ τῆν ἡλικία μέγιστος, ὡπως καὶ ὁ πατὴρ ἡμῶν ὁ πα

λυγόνθ, ἴδιον αὐτοῦ ὄνομα ἦδ' κινδυνεύειν ἀφανίζεσθαι, ἐπαυασθήσει
 πάλιν αὖ εἰς τὸ φῶς καὶ πολλὰ πλασιώσαι ὁίος τ' ἐγένετο. οὐκοῦν αὐτοῖς
 ἢ πράγματα πράττομεν ἡμεῖς οἱ παιδοποιούμενοι, σύμπασιν δὲ κοινῶς
 ἢ τοῖς συμφύλοις καὶ ὁμωνύμοις. οὐ μὴν ἀλλὰ ἔτι ἡμᾶς τὴν γε φθι
 παιδείας ἐπιχομλύνει, πόρρω βαίνει προσήκει. ὅπερ τε ὁ πατήρ ὁ ἡ
 μέτερος ἐγήγερεν ὄνομα καὶ γένος, καὶ εἰς τὸ πλῆθος τῶν ὄντων ἐ
 πωνήγαγε μονοῦκ' ἦδ' ὁξυκλιμύου (εἰς ἃ αὐτὸς τῶν βιβλάϊων ἄρ
 ῥω περίλοιπες ἦν ὅσα καὶ μεῖν εἰδέναι) τοῦτό γε ἐκ τῶν πολλῶν ἐξαίρηται
 καὶ λαμπρὸν ποιῆται ἀποπρᾶσθαι. ἐν τούτῳ δὲ δὴ τῶν ἀγῶνι μόνοι
 τῶν ἀδελφῶν ἐγὼ τε καὶ σὺ ἀγωνισθῆσθαι δοκῶμεν, καὶ ἐγὼ γε ἐν τούτῳ
 πρότερον προΐεναι εἰληχῶς, βοηθήσει τὸ μόνον μέρος ἐπαυασμένως
 τῶν ὀνόματι ἐπεχειρήσει καταβεβλακτυμύως, εἴτε πρὸς τὸν νόνον
 ἀπώπτεσε τὸ ἀποβεβηκὸς ἔργον, καὶ κατώρθωταί μοι δ' ἐγχειρήματα, εἴ
 τε ὁ πολὺς ἐκείνος πόνος καὶ περιττὸς ἀπέτυχε τὸ σκοπῶν. εἰδεῖται
 ἂν τὸ τοιοῦτον οἰδφνότερον τῶν ἀμφὶ λόγους ὄντων εἰ καὶ ταῦτα ὅστις ἐ
 πί τῆ τύχῃ ὅσι, τῆ διατύωσιν τὰ κατὰ τὴν ἀνθρώπου ὡσεπιπολύ. ἡμεῖς
 πολλάκις κατὰ διαίτησασα τῶν καλῶς ἀγωνισαμένων, τὴν βραδείας
 χεῖρας ὡς νενικηκότας ἀνῆκε. σὺ τὶ νῦν ἔλαχε δυντεραγωνιστῶν.
 δε δὴ ἐλάττω ἢ ἐπὶ γεγονῶς οὐχ ὅπως ἐμὸν προαγωνισαμένως εἴτε
 ῥθ τῆ εὐφυΐα, ἀλλ' οὐδὲ τὸ γένος ἡμῶν οὐδενὸς τυγχάνει ὡς ἐλάτ
 τω. ναὶ φήσεται ἄρ' ἡμεῖς, ἀλλὰ σὲ ὡς ἔλαττω προνοίαν ποιῆσθαι μάλλον προ
 σῆκε τῶν παιδῶν ἀγωγῆς, δὴ οὕτως πολὺ πᾶσι, ἢ τοῖς συγγράμα
 μασι τῶν λογοποιῶν καὶ τῶν καλλιγραφησάντων τσοῦτον χρόνον
 ἐνδιατρίψαι, τῆ τούτων δὴ καταδκλότη ὡς περὶ φανεί τὰς τῶν σφ
 ρύων ὡδᾶς κατὰ κληθέντα, τὰς ἐνείσαις θέλητρον τὶ πᾶσα κλη
 κὸν τοῖς ἀναγινώσκουσι. τὸ το γὰρ ὡς εἰκέν ὅστις ὁ φασὶ λῆρον λκ
 ρῆν. ἐπεὶ τοι ἔτι ἀκθῶν αὐτὴ λέγεται, ἐπὶ δ' ἂν περὶ τὴν νεοτῆος ἐνα
 χολῆται, οὐκέτι τὰς ὡδᾶς ἐκείνας τὰς διαδαλοφῶντας μελετᾶν,
 ἀλλὰ τί ἄρ' πράττοιμι. ἐμμενετέον γ' ἢν ὅτις ἀποδεχόμενος τσοῦτον
 χρόνον διετέλεσα, πῶς γὰρ ἐν ἄλλοις μάλλον ἄρ' ἐνασμενίζεν δυνα
 μίω. ἐναποψύξαι γοῦν δέδοκται μοι καὶ ἐν τούτοις τοῖς εὐσαθῶς προ
 αρεθεῖσι. ἄλλως τε ἐπὶ δὴ ἐν αὐτοῖς τὸ ἐφόδιον τὸ τ' γήρωσ ἐφθίωκα το
 ρωρυχῶς. τῶν δὲ παιδῶν ἀγωγῆς ἐπιστροφῆν ποιῶμαι ὡς οὐκ οἶδ' εἰ
 ἔτι ἐπερος

ἄνευ πρὸς τῶν μεξίων μεξιοτήτων οὐκ οὐκ ἐπιεικῶς, καὶ φιλοσοφία
 σύντροφος, εἰκότως ἀρκῶν τέτοις τελοῖται ἐπερωμιλίον καὶ μὴ καὶ
 εἰμάρθαι μοι πέπασμα πόρρω πρὸς πολυπραγμοσύνης πρὸς τοὺς
 λόπους καταζῆρ τοὺς πρὸς αἴσας, καλῆ γε δὴ καὶ αὐτάρκεια πενία ἐμμε
 λοσοφουῦν. μὴ γὰρ οἶον γ' ἡμῖν τῶν ἀναγκαίων τῶν τε καὶ ἡμέραν
 τῶν πρὸς τὸ ἐπιτήδευμα τῦτο ἀπερῆν, τοῖς τε ἐν εὐπείρᾳ ἀποκικθῆσι
 καὶ τῶν παρὰ γὰρ μὴ παραθεῖσιν ἐυτελῶν. ἀμέλει καὶ τῶν ἐγωγεῖσθαι
 ἀνέχει μοι δοκῶ, καὶ προνοίας διδόντες τοῖς τούτοις μοι τὸ φρόνημα δι-
 ορ καὶ ἀπολακτίσαι πλὴν δύνανται τῶν τύχης, τῆρ καταχαριστικῆρ τῶν
 πρὸς αὐτῶν καὶ τῶν ἐνοχλούντων τοῖς φιλοσόφοις. Ἐδὴ καὶ τὴν ἀγῶν ἐνί-
 στωρ πρὸς αὐτῶν τῶν τε τῶν βίβ' πολυτέλειαν οὐ πάνυ τοι εὐδαμονίζω. τίς
 γὰρ καὶ τῶν πρὸς αἴσας καὶ ἀσάθων μὴ ἐξέδρα φλαύρων καὶ ἀδοκίμων.
 οὐκ ἐυθύς ἐπιρρέοντες πλάστου πολλὰ χαίραρ τοῖς τε λόγοις τοῖς τε λο-
 γιστάτοις τῶν ἀνθρώπων ἐφρασε. ὡς οὐ γὰρ οὐκ ἐμεύσαν δὴ πρὸς τῆρ φιλο-
 σοφίαν τοῖς ἐυπορθεῖσιν ἐναρχομύοις, ἢ ἔχουσάν γε πως τῆρ φιλοσοφί-
 αν ἀντετραμμίως καὶ ἀνθελκόντως τοῖς πρὸς αὐτῶν τῶν κτημάτων. διόπερ
 καὶ εὐδαμονίας ἐγγυτέρω εἶναι νομίζω τοὺς ὀλίγα μὲν κερτημύοις,
 Ἐ σύμμετρα φιλοσοφία τῆρ πολιτικῆ, αὐτῶν δὲ ἐνδουχνημονοῦσας, καὶ
 δὲρ παρ' ἀξίαν πράττοντας καὶ πᾶσιν ἄσπονδον πρὸς αὐτῶν ἐνδεῆσαν. ἴσμεν δὲ
 καὶ ἄλλως ἀγαπκτέον εἶναι τοῖς ἐπικεκλωσμίοις γενεμύοις ἐυθύς
 ἐκάσῳ ἀνδ' ἐκόντας ἀντ' ἄκοντας, ὁπλῶν καὶ ὁ θεὸς ὅστις τῶν αὐτοῦ κύριος
 ἀνδραπόδων, πασῶν τε τῶν μοιρῶν καὶ τῶν εἰμαρμύων κληρωτῆς αὐτοκρά-
 τως. καὶ οὐκ ἐστὶ ὅστις τῶν ἀνθρώπων ἰδίῳ ἐφ' αὐτῶν μοῖραν ἔχει, καὶ
 ἄνευ ἰαχυρίζων φάσκοντες τῶν ἐυφυσάτων ἐκασορ τῆρ τύχῳ ἐαυτῶν
 πρὸς αὐτῶν. ἀλλ' ὡς πρὸς ἐπὶ τῶν θεῶν ὅστις τῶν οἰκεία τάξει ἐκασορ ἡ-
 μῶν προσκληρώσασαι καὶ τῆρ ἐυδοκίαν τῆρ αὐτῶν, ἴσως ποῦ καὶ τῶν
 πως ἐφ' ἡμῖν ὅστις, καὶ ἐπὶ τῆρ φιλοσοφίᾳ, ἐν ἐγνωμόνως τε καὶ ἐυκόσμῳ
 καὶ χῶραν μύοις τῆρ τεταγμύοις. ἐπεὶ ἐτακτῆσομύοι γε πρὸς αὐτῶν εἰ-
 μαρμύοις ἡμῖν ἄλλοῦ βιαζόμενοι, ἴστέσι πρὸς αὐτῶν τὸ διεγνωσμίον ὑπὸ καὶ
 προνοίας τῶν οὐρανῶν. οὐ γὰρ ἐστὶ ὅπως ἀρέσσοις οἱ στραῶν τῶν στρα-
 τηῶν, μὴ αὐτοῖς ἀρεσκόμενοι τοῖς ἐπιτάγμασι αὐτοῦ, τοῖς τε καὶ τῆρ
 πρὸς αὐτῶν καὶ τοῖς καὶ τῆρ πρὸς ἐμβολῆρ τῆρ ποιουμύοις τοῖς στραπέ-
 δοῖς. ἀλλὰ γὰρ ἴσως ταῦτα μείζω καὶ φιλοσοφικώτ' ἢ καὶ τῆρ ἐπι-

πολῶ. ναὺ οὖν ἦδη βαδίζομαι ἐπὶ τῷ ὄρει ὑπονοίας τῆς σῆς. ἔφη γὰρ
 δεδοικέναι σε μήποτε ἀντιγράψας καὶ ἀπεκρινάμενος ἔγωγε ταῖς ἐπι-
 στολαῖς σου, ἀπὸ κάμω τελευτῶν ἢ ἀπὸ κνῶ. δὴλον οὖν δυσχρῆζόντωντά τε
 ἡσθηκῶν πρὸς τὸ ὄφλισκάνω ῥήματος, τὸ πάλιν ἡπορημῶν ὑπὲρ σοῦ
 ἐν τῇ ἑτέρᾳ ἐπιστολῇ τῇ ἐρωτηματώδει. οὐ γὰρ ἔσερξας οἷς ἡμεῖς ἀντι-
 γραψάμενοι διασαφουῦτες τὸ ῥήμα. διὸ δὴ ἐπιστραφεῖς εἰς δέκασιν, ἀξι-
 οῖς καὶ πρὸς ἀκαλῆς πρὸς ὄρει φιλολογίας τῆς κοινῆς, μὴ δὲ ἀνῆναί με μη-
 δὲρ, μὴ δὲ καθυφέσθαι, μὴ δὲ καμῆν ἀντιγράψαντα. εἰ γὰρ τῆς τῶν ἁγίων
 ὁμοιοῦ, ἀπὸ σῆς ἀρ' αὐτίκα δὴ μάλα ὄρει δρμηῆς τῆς δεσποδῆς τῆς πρὸς
 τὰ ἑλληνικά, ἔφησθα γὰρ οὐκ ἐξῆναί σοι χρεῶν ἀφελῶς τε καὶ ἐλθουδέ-
 ρως πάντα πρὸς εἰλον εἰσῆν καὶ παρ' αὐτῶν αἰτηθῆναι, ταύτην περὶ
 ἐξουσίαν τῆς εἰλίας ἐχόσκει. καὶ καλῶς τοῦτο σύγε καὶ ἐν δέοντι ἔφη.
 ἴδ' οὖν μὴ ἐγκαλῆσαι εἰς τὸ ὑσερον ἔχης μοι ὡσεὶ ἀποκόψαντι πῶν προ-
 θυμίαν οὐ πῶν πρὸς τῆν καλῶν, ἴδου δὴ ταύτην πῶν ἐξουσίαν περὶ
 ἐμῶν δίδωμί σοι, ἐφῶτε ἐξέσαι σοι ἐκάστοτε ἐρωτᾶν τε καὶ ἐπερωτᾶν
 πάλιν προσεπερωτᾶν περὶ τῶν αὐτῶν εἰ οὕτως σοι δοκοῖν. ἐμοὶ δ' αὐτῶν
 λην ταύτην πῶν ἀνάγκην ἐπιτάξομαι τὸ τὰ αὐτὰ εἰσῆν τε καὶ εἰσῆ-
 πῆν καὶ πολλαῖς προσεπειπῆν. τοσοῦτον ἀποδέω τὸ ἀπαπῆν ἐν
 τῷ χαρίζεσθαι σοι, καὶ τῇ εἰλίᾳ δίκαιον ἀρνέμεν. ἀπαλλάχθην οὖν
 τουδί τὸ φόβον, οὕτω τε περὶ τούτου τοῦ πράγματος φρόνει, ὡς ἐμοῦ
 οὐδέποτε ἀρ' ἀπαγορεύσαντ' οὐδέ σοι ἀχθεθέντος, ἐρομῶν γε δὴ
 ἄξια τῆς ἀποκρίσεως οὐ γὰρ ἀρ' ἀποδέξαιμι τοὺς σμικρολογημέ-
 νους οὐκ εἰς δέον πρηνολογῶντας. ἐνθα δὴ καὶ τούτου οὐκ ἀρ' εὐλαβοί-
 μιν ἐπαγγελίασθαι, ὡς περὶ ταύτην τῇ ἐπαγγελίᾳ διαβιολομῶμεν
 πρὸς τὸν εἰλον καὶ ἀδελφόν, οὐ πολλῶν δυσἀποκριτώτερὰ μοι ταῦτα
 εἶναι τὰ ἀπορήματα τὰ πρὸς τοὺς λογιγράφοις, ἢ εἰ περὶ τῶν λαβνισί
 συγγεγραμμῶν πύθοιο, εἰ μή πῶν τῶν ἐσφαλμῶσις τῶν βιβλιοτύπων
 ἢ αὐτῶν δὴ τῶν ἐπανορθωτῶν ἐντεύξῃ, δια πολλὰ ἐπιπολάζει ἐν ταῖς
 τῶν ἑλλήνων βίβλοις ὡς δὴ καὶ ἐν ταῖς τῶν Ῥωμαίων. ἴδ' οὖν ἀδελ-
 φόν' ἐπιμαθητῶν εἰληχῶς σωάρασθαι σοι τὸ πόνον πρόθυμον καὶ
 εἰς τὸν εὐτρεπῆ. εἰς ἄκρον δὲ ὄρει προσερέσεως σαῦν δεῶν ἢ ἐγὼς ἀξι-
 ξόμενος. αὐτῶν πρὸς τῶν κεκρατηκέναι ἦδη τῶν δυσσεβήτων μοι δο-
 κῆν καὶ δυσχρῶν, προσεμειλοπνήσω δὴ τούτοις τοσούτωδε ἐπιμελέσει

ρομ διάσε. θαυμάζεις τάχα πως τὸ ἀλαζόνθυμα τὸ ἐμὸν καθαπερεὶ ἐκ
 παγαλαμνίου πάντα κατανενοκέναι τὰ χαριέστατα πῆς εὐγλωττί-
 ας πῆς τῆς Ἀθηκῶν, αὐτοδίδακτον σύγε μὲ εἰδὼς Ὁ φιμαδῆ, εἰ μὲν
 τοι τὸν νοῦν προσέχοις ὅθι πράγματι, οὐδὲ μίαν ἀνδρῶν ἀλαζονείαν
 καταγνοίης μου. πῶς ἂν κομπάζειν ταῦτα κῆ μάττω ἐνδείκνυσθαι
 δοκοίην, ὁ περὶ τούτων τοῦ λόγου ὑπερῆκοσιμῆτι ἐνδιαξίφας, κῆ μισ-
 κροῦ δῆρ τῆ σκέψῃ ταύτη προσηφυκῶς, ἀμελήσας τῶ ἄλλων. μεταξὺ
 γε μόνου σωεχολακῶς τοῖς τῆν λατίνων βίβλοις, καί τι θεὸ ἐλευθε-
 ριάζην καυχώμενον πρὸς ἄνδρα ἀδελφόν τε κῆ φίλον εὐδοκῶ ὅτι οὐδεὶς
 φθόνος. φέρε δὴ ὡ ἀδελφε ἀφαιδῶς ἡγῶ ὅθι ἀδελφῶν, ἐλευθερίως σοι
 κῆ ἐννοϊκῶς τὰ αὐτῶ ἀνοίξαντι κῆ προχαρισσαμνίω. μέμνησο δὲ ὅμως
 μιμῆσθαι τῶν ἡγεσῶν τῆν δαυδῶν, κῆ μὴ σκληρῶς εἰς πράξειν ἡμᾶς
 διονει ὀφείλημα ὅτω ἂν προσκρῶσθαι δυσνοήτω διερχόμεν. Τα τῆν
 παλαιῶν. οἱ γὰρ ἐπιφθῆς δαυδῶν οὐχ ὅτω ἐκάστοτε προσφέρονται
 τῶν χρεωφλέταις τοῖς ἑαυτῶν, ὡς τὸ χρέος τὸ ἀιτηθῆν ἀμκγέπκ ἐκτί-
 σαι ἑὰρ δὲ οἰοῦντῆ ἢ ἑάν τε μὴ, ἀναγκάζειν. ἐνόρκω μὲντοι, πίσει ἐσθ' ὅτε ἢ
 διεγυῆσαι αὐτοὺς ἀφίᾶσιμ ἐν τῶ παρόντι. τοῦτο δὲ διαμαρτύρεσθαι
 οὐκ ἄρην ἡγῶμα, παρ' ὅσον ὄσιμῆναι ὅθι τῆν ἐνδοξοτέρων συγγραφέ-
 ων κῆ λογιῶν σωεσῶτα ἀξιόματι, ὡς πρὸ ῥωμαίοις ὅτω Ὁ παρ'
 ἑλλασίμ. ἔξῆσο, ἐν παρκοίσις, Ιανδαρίσ μκνός, ὄρ πλῶταρχ Ὁ ποσι
 δεῶνα εἶναι φησι παρ' Ἀθηκοῖς, ἐν ἄτῃ ἐπὶ δέκα. ταύτῃ πῶ ἐπισολῆμ
 οὐκ ἐπιθήσω πρὸτ' Ἰορπρην ἡν ὠριμόν ἴνα ἄνδρα κῆ ἀξιόχρεωρ ἔυρω.]

Βαδμῶ Ἰάνω Λασκάρει ὅθι ῥωσδακίω εὐ πράξειμ.

Οὐδέ τις θαυμάζεις ἐπέρχεται μοι ὡ εἴλη
 μοι κεφαλή. ἢ τοι γὰρ ἀμνησίαις ἴνους οὐδὲρ ἡ εἰ-
 λοπρεπῶς ἐπαιῶν τ' ἂν σέ τις, ἢ ὄκνησε ἴν' ὑπε-
 ρυπῆσε, ἀεὶ τὸ ἐγκείμεν τε κῆ δὲ πρὸ ἀχρῆμα εἰς τῆ
 ἐπίσσο κῆ δὲ ὑσερ) ἐπαναβαλλομνίς, οὐδὲρ ὅθι
 πέρα τούτων ἂν κατηγορηθῆσαι σὺ πλμῶν ἐξήτα
 σμνίς γε εἴλη κῆ ἀνακεκριμνίς πεπληροφορημνίς. ἄλλωσε μὴ ἡγῶσι
 τ' ἀνοῖτ' ἡ ἐμὲ πρὸ σῶ ὑπεδέω, ὄν δὲ μέγα κῆδ' ἀχαῖ ἀπκαλφρεῖω